

kendte i dag. Det var ministerens opfattelse, at det, som også fremhævet af udvalgets flertal, ville være uheldigt i en sådan periode at gøre adgangen til svangerskabsafbrydelse helt fri.

*Falk Hansen* (S) udtalte ved 1. behandlingen, at der var tre forskellige synspunkter repræsenteret i tinget. Der var tilhængere af fri abort, der var dem, der ville liberalisere den nugældende lovgivning, og der var dem, der ville beholde den nugældende ordning, ja, som måske endda helst så, at adgangen til abort blev begrænset ud over, hvad tilfældet var i øjeblikket. Alle tre grupper var repræsenteret i hans parti. Personligt gik han ind for fri abort. Hver gang adgangen til svangerskabsafbrydelse havde været drøftet i folketinget, var der talt vidt og bredt om alle de foranstaltninger, som det ville være godt og naturligt at gennemføre for at afbøde nogle af de ydre vanskeligheder ved at gennemføre et uønsket svangerskab. Men stort set var det blevet ved ordene, og det var på denne baggrund, at han havde ændret sin opfattelse derhen, at det måtte være det vigtigste, det rimeligste og mest hæderlige at gennemføre en lovgivning, der sikrede kvinden fri adgang til at få et uønsket svangerskab afbrudt, hvis hun af den ene eller den anden grund ønskede det, og uden at hun skulle stå skoleret for nogen.

*Lis Møller* (KF) var skeptisk med hensyn til en for stor liberalisering af den gældende lov. Det kunne nemt føre til, at ansvarsfølelsen blev svækket, specielt hos den del af de unge, der ikke tog det så nøje med prævention. Hun efterlyste en statsreklamerings for familieplanlægning i lighed med den svenske. Hun fandt det endvidere rimeligt, at konsultationer i forbindelse med anvisning af p-pillen og andre præventive midler blev gratis. Betydningen af oplysning, undervisning og vejledning blev understreget. Med hensyn til den sociale indikation beklagede hun dybt, at de ufødte skulle undgælde for mangelfuld sociallovgivning og for mangelfuld sanering. Hun syntes, at man burde overveje at tilråde kvinder, som på grund af ung alder eller umodenhed ikke for tiden formåede at drage omsorg for barnet på forsvarlig måde, at bortadoptere barnet fremfor at tilråde svangerskabsafbrydelse. For en fuldstændigheds skyld oplyste hun, at der i hendes parti var forskellige standpunkter.

*Eva Ree* (V) fandt, at regeringsforslaget var et mere tiltalende forslag end SF's om fri abort. I venstres gruppe var der enkelte medlemmer, der ikke kunne stemme for lovforslaget, men ellers delte gruppen regeringens opfattelse, at den nuværende lov trængte til forbedringer. Hun understregede betydningen af oplysning om præventive midler og af sociale foranstaltninger.

*Else-Merete Ross* (RV) oplyste, at der i det radikale venstres gruppe var forskellige opfattelser. Nogle ville gerne liberalisere helt, men i erkendelse af, at den liberalisering, der her var foreslået, var at foretrække for den nuværende lov, og i erkendelsen af, at ministerens forslag havde størst mulighed for at samle flertal, kunne det radi-